

Sygn. akt III Cz 798/15

POSTANOWIENIE

Dnia 11 sierpnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący-Sędzia: SO Magdalena Hupa – Dębska (spr.)

Sędziowie: SO Gabriela Sobczyk

SO Marcin Rak

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 11 sierpnia 2015 r. w G.

sprawy z wniosku M. D.

przy udziale R. D.

o pozbawienie władzy rodzicielskiej nad małoletnim P. D.

na skutek zażalenia B. T.

na postanowienie Sądu Rejonowego w Rybniku

z dnia 12 maja 2014 r., sygn. akt IV Nsm 1740/13

postanawia:

zmienić zaskarżone postanowienie w punkcie 2 o tyle, że przyznać świadkowi B. T. kwotę 370,78 (trzysta siedemdziesiąt 78/100) złotych tytułem zwrotu kosztów podróży.

SSO Marcin Rak SSO Magdalena Hupa-Dębska SSO Gabriela Sobczyk

Sygn. akt III Cz 798/15

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Rybniku oddalił wniosek świadka B. T. o zwrot kosztów podróży prywatnym samochodem osobowym, jaką świadek odbył na trasie W. - R. - W., w związku ze stawiennictwem na rozprawie w dniu 19 marca 2014 r. Oceniając wniosek przez pryzmat art. 277 kpc oraz art. 85 ust. 4 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych stwierdził Sąd, że świadek nie wskazał faktycznie poniesionych kosztów podróży.

Z zażaleniem na to postanowienie wystąpił świadek B. 111. wnosząc o przyznanie mu zwrotu kosztów podróży w kwocie 370,78 zł, którą obliczył jako koszt zużytego paliwa (9,91/1 00km x 5,32 zł/l x 352 km x 2). Podniósł, że nie miał innej możliwości dotarcia na rozprawę na czas z miejsca zamieszkania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie musiało odnieść skutek.

Wprawdzie we wniosku o zwrot kosztów podróży złożonym w dniu 24 marca 2014 r. świadek nie wskazał żądanej z tego tytułu kwoty i sposobu jej wyliczenia, wskazując jedynie, że podróż odbył samochodem osobowym prywatnym o pojemności silnika 1.4, pokonując odległość 352 km w jedną stronę. Do wniosku dołączył kopie umowy najmu

zajmowanego mieszkania oraz dowodu rejestracyjnego użytego pojazdu. W przekonaniu Sądu Okręgowego, winno to skłonić Sąd pierwszej instancji do wezwania świadka o sprecyzowanie wysokości poniesionych kosztów podróży i ich odpowiednie wykazanie, przed podjęciem merytorycznej oceny wniosku (przy odpowiednim zastosowaniu art. 130 § 1 kpc oraz art. 208 kpc w związku z art. 13 § 2 kpc). Podjęcie zaskarżonego postanowienia z pominięciem powyższych czynności sprawia, że musi być ono ocenione jako przedwczesne.

W zażaleniu świadek wskazał wysokość poniesionych kosztów podróży na kwotę 370,78 zł. sposób ich wyliczenia, a także powody odbycia podróży samochodem prywatnym, co w istocie usunęło braki wniosku i pozwoliło Sądowi Okręgowemu na merytoryczną jego ocenę.

Stosownie do art. 85 ust. 1 i 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, świadkowi przysługuje zwrot kosztów podróży z miejsca jego zamieszkania do miejsca wykonywania czynności sądowej na wezwanie sądu w wysokości rzeczywiście poniesionych, racjonalnych i celowych kosztów przejazdu własnym samochodem lub innym odpowiednim środkiem transportu. Górną granicę należności, o których powyżej mowa, stanowi wysokość kosztów przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju. Wysokość ta została określona przepisami rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 29 stycznia 2013 r. (Dz. U. z 2013 r., poz. 167) w sprawie należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej, które w § 3 ust. 4 stanowi, pracownikami odbywającym podróż samochodem prywatnym przysługuje zwrot kosztów przejazdu w wysokości stanowiącej iloczyn przejechanych kilometrów przez stawkę za jeden kilometr przebiegu, ustaloną przez pracodawcę, która nie może być wyższa niż określona w przepisach wydanych na podstawie art. 34a ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym. Wydane na podstawie wskazanej delegacji rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 25 marca 2002 r. (Dz. U. Nr 27. poz. 271 ze zmianami) w sprawie warunków ustalania oraz sposobu dokonywania zwrotu kosztów używania do celów służbowych samochodów osobowych, motocykli i motorowerów niebędących własnością pracodawcy, w § 2 pkt 1) b) określa, że pokrywane przez pracodawcę koszty używania pojazdów do celów służbowych nie mogą być wyższe niż o, (...) za 1 kilometr przebiegu dla samochodu osobowego o pojemności skokowej

Sygn. akt III Cz 798/15

silnika powyżej 900 cm³.

Zgodnie ze wskazanymi regulacjami, żądanie skarżącego zwrotu kosztów podróży na trasie W. - W. nie mogło przewyższać kwoty 588,40 zł (352 km x 2 = 704 km x

o. (...)). Żądanie z tego tytułu niższej sumy 370,78 zł, obliczonej jako koszt zużytego paliwa, przy wykazaniu okoliczności zamieszkiwania w W., musi być zatem uznane za usprawiedliwione w świetle przytoczonych przepisów oraz art. 85 ust. 4 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Dlatego uznając zażalenia za uzasadnione, zmieniono zaskarżone postanowienie uwzględniając wniosek świadka, na podstawie cytowanych przepisów oraz art. 386 § 1 kpc w związku z art. 397 § 2 kpc i art. 13 § 2 kpc.

SSO Marcin Rak SSO Magdalena Hupa-Dębska SSO Gabriela Sobczyk